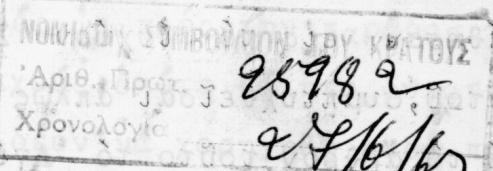

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Την παρόντα Διάσκεψη της 19^{ης} Ιουνίου 1963Συνεδρίασις της 19^{ης} Ιουνίου 1963

Διάδοχος Σύνθεσις: Πρόεδρος—Αντιπρόεδρος Δ.Μπαρμπάτης

Σύμβουλοι Δ.Μαγγιώρος, Ε.Σαμαλέας, Α.Λέκκας, Κ.Παπαμιχαλόπουλος
Β.Σάββας, Χ.Κωστόπουλος

Τελετεοργή Πάρεδροι (γνωμοδοτική) στην ψήφου

εποπτεία Δ.Κουρέουσόπουλος, Ε.Μέλλιος, Ν.Μπλιάτσος

νέος γενικού διοικητή της νέας κυβερνητικής εποπτείας

—. Επρόκειται

εισηγητής Έρρ. Μέλλιος, Πάρεδρος

εποπτείας οποίας ο ίδιος είναι αριθμός 37092/919/4-4-63

Υπουργείου Συγκοινωνιών (Γ.Δ.Ταχυδρόμειων)

(Ιαναία ΛΑΖ στην θετική της έρευνα για την ιαναία-ιαναία γενική γραμματική περίπτωση)

Περίπτωσης έρευνας: Η έναντι της Αγίων Ορεών Σκήτης του Αγίου Ανδρέου έπιπλος της

—. Δικαιούχου της ένταξης "Αγίων Ορεών Σκήτης του Αγίου Ανδρέου" πρός τους μοναχούς της Σκήτης αλληλογράφιας. —. Από την ημέρα που οι άνδρες

—. ήταν οι οπαριγγειακοί αντιπρόσωποι της Αγίας Σκήτης την ημέρα της παραδόσεως της

—. προτελευταίας παραδόσεως της Αγίας Σκήτης την ημέρα της παραδόσεως της

—. παραδόσεως της Αγίας Σκήτης την ημέρα της παραδόσεως της

—. παραδόσεως της Αγίας Σκήτης την ημέρα της παραδόσεως της

—. παραδόσεως της Αγίας Σκήτης την ημέρα της παραδόσεως της

—. παραδόσεως της Αγίας Σκήτης την ημέρα της παραδόσεως της

ΕΝΤΥΠΩΝ Ν.Σ.Κ. 19 ημερομηνίας "Ιαναία" ημέρα της 28 Μαΐου 1963 5926-27-11-61-10.000

—. "Επιστολοποστατικός έπιπλος"

Ἐπὶ τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἔγνωμοδότησεν ὡς ἀκολούθως :

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀγίου Ὁροὺς κυριαρχία τῆς Ἑλλάδος ἀνεγνωρίσθη ὅρισταινῶς διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης τῆς 24-7-1923(ἄρθρον 13). Ἡ περιοχὴ τοῦ Ἀγίου Ὁρούς δέν εἶναι αὐτόνομος, ἀλλὰ ἀπλῶς αὐτοδιοικησίς, ἢ δέ ἐποπτεῖα τοῦ Κράτους ἀσκεῖται ὑπό γενικοῦ διοικητοῦ, διοριζομένου διὰ διατάγματος.

Τά περὶ τοῦ Ἀγίου Ὁροὺς ἐρρυθρίσθησαν συνταγματικῶς τόποριστον διὰ τοῦ Συντάγματος τοῦ συνταχθέντος τό ἔτος 1925 καὶ υπὸ τῆς 30μελοῦς συνταγματικῆς Επιτροπῆς. Άλι περὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρούς διατάξεις τοῦ Συντάγματος τούτου μετεφέρθησαν ἀμετάβλητοι εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 ἀμετάβλητοι δέ ἐτέθησαν εἰς τὸ ίσχυον Σύνταγμα τοῦ ἔτους 1952 καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 103 αὐτοῦ, συμπτυχθεῖσαι ἀπλῶς εἰς ἐν ἄρθρον, ἀντὶ τῶν τεσσάρων.-

Κατά τὸ ἄρθρον τοῦτο τὸ Ἀγίου Ὁρος ἀπό ἀπόφεως πνευματικῆς διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀμεσον δικαιοδοσίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου. Ἡ Διοικησίς ἀσκεῖται διὰ ἀντιπροσώπων τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Ἰερᾶν Κοινότητα.-

Ο λεπτομερῆς καθορισμὸς τῶν Ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἀγίου Ὁρούς τὸν ὁποῖον, συμπράττοντος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, συντάσσουστε μέν καὶ φηφίζουσι αἱ ἔξιοι Ἱεραὶ Μοναστήρια (17 εἶναι ἐλληνικαὶ καὶ 3 Σλαυτικαὶ) ἐπικυρώνουστε δέ τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Βουλή τῶν Ἑλλήλων.-

Ο συνταχθεῖσε Καταστατικός Χάρτης ἐκυρώθη διὰ τὸ ἀπό 10/16 Σεπτεμβρίου 1926 ΝΔ. Κατά τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τὰ ὑπό τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἡ τῶν Μοναστηρίακῶν Αρχῶν συντάσσομενα ἔγγραφα καὶ ίδιᾳ τῷ πληρεξούσια γράμματα, ἐπικυρούμενα ὑπὸ τῆς Ἱεραց Ἐπιστασίας, ἔχουσι πλήρη ίσχύν δημοσίων ἔγγραφων ἐνώπιον πασῶν τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους. Ἐν δψει τῆς διατάξεως ταύτης τὸ ἐν τῷ ἐρωτήματι ἀναφερόμενον ὑπὲριθ. 6/21-1-1962 πληρεξούσιον τοῦ Δικαίου τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρετ Ἑκκήτης τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου διῆς ἐξουσιοδοτεῖται ὁ μοναχὸς Ἱερώνυμος Ρεμπίνης ἵνα πάραλαμβάνῃ παρὰ τοῦ Τ.Τ.Τ.Γραφείου Καρύων τὴν πρόστην τὴν Σκήτην ταύτην καὶ τούς παρ' αὐτῷ μοναχούς ἀπευθυνομένην ἀπλήν καὶ συστημένην ἀλληλογραφίαν, ἐφ' ὃσον ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Ἱεραց Ἐπιστασίας, κέκτηται ίσχύν δημοσίου ἔγγραφου.-

Αλλὰ δέον νέα ἐρευνηθῆ μήπως τὸ περιεχόμενον τοῦ ὥσταν πληρεξουσίου ἔγγραφου ἀντίκειται πρός διατάξεις νόμου καὶ ίδιαιτέρως πρός τὰς τοιαύτας τοῦ ἀπό 21 Σεπτεμβρίου 1935 Δ/τος "περὶ ἐκτέλεσεως τῶν νόμων περὶ ταχυδρομικῆς Ἀνταποκρίσεως".-

Πρόκειμένου περί έπιειδόσεως συστημένων έπιστολῶν τοῦ ἀρθρῷ 37 τοῦ Διατάγματος ὅριζεται ὅτι ἡ σύστασις συνισταται τὴν ἔναντι ἀποδείξεως, δωρεὰν παρεχομένης, κατάθεσιν τῶν τελούντων ἀντικειμένων καὶ εἰς τὴν υπὸ τῆς ὑπηρεσίας τήρησιν ὄρισμένης διαδικασίας, διασφαλιζούσης τὴν ἐπὶ ὑπογραφῇ διαβέβασιν καὶ ἐπείδοσιν τούτων, εἰς τὸν ἀποδέκτην των.—

Πρὸς τούτοις ιρίνεται ὅτι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς ὕστερης διατάξεως τοῦ ἀρθρου 37 τοῦ Διατάγματος, καὶ πρὸς πλὴρη διάσφαλισιν τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀνωμαλίας τινὸς ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸν ἀποδέκτας μοναχούς, ὅπότε θά ἥτο δυνατὸν νὰ γεννηθῇ θέμα εὐθύνης τοῦ Δημοσίου, δέον νὰ χορηγηθῇ παρὰ πάντων τῶν μοναχῶν τῆς ὡς ἄνω Μονῆς εἰδικῇ ἔγγραφος ἔξουσιοδοτησίς πρὸ τὸν κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἐντεταλμένον μοναχὸν ὅπως παραλαμβάνῃ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπλῆν καὶ συστημένην ἀλληλογραφίαν. Τοῦτο αὐτὸς θά εἰσχύσῃ καὶ πρόκειμένου περὶ τῆς ἀναλήψεως δεμάτων καὶ τῆς ἔξοφλήσεως ἐπιταγῶν ἐν ὅφει τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ΝΔ. 404/947 "περὶ Ταχυδρομικῶν Ἐπιταγῶν" καθ' ᾧν αἱ ἐπιταγαὶ ἔξοφλοις ταῖς πρωτικᾶς ὑπὸ τοῦ παραλήπτου ἢ διει προσώπου ἔφοδιασμένου διει πληρεξουσίου.—

·Ο Εἰσηγητής παρὰ τῷ "Υπουργεῖῳ Συγκοινωνιῶν

Πάρεδρος τοῦ Ν.Δ.Κράτους

(Ε.ΜΕΛΛΙΟΣ)